

PETRU MAJOR

ȘCOLĂ ROMÂNĂ.

Foia pedagogica si didactica

pentru interesele institutelor de cultura si ale organelor acestora.

Edata si redigata de

BASILIU PETRI.

Ese odata in septemana, Vineri'a. Pretiulu pe unu anu 5 fl., pe diumetate 2 fl. 50 cr. — Pentru insertiuni: cete 5 cr. de siru si timbrulu.

Sabiui, 12 Augustu v. 1877.

Prenumeratiunile si corespondintele suntu a se adresă la: Redactiunea „Școlei române” in Sabiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben) franco.

Invetiatoriulu se studieze neincetatu.

In mai multe rânduri amu pretinsu in fóia acésta, că invetiatoriulu se lucre neincetatu la întregirea seu completarea cualificatiunei sale. Astadi ni-am propusu a tractá acésta cestiune mai in specialu, aratandu

I. necesitatea,

II. modalitatea
cualificatiunei de sene a invetiatoriului.

I.

Este necesar, că invetiatoriulu se studieze neince-tatu, si anume din urmatóriile motive:

1. In cultura si sciintia nu este stare pe locu, ci seu inaintare, seu mergere indereptu. Caus'a este usioru de intielesu. Memori'a nôstra adeca este o mare dómna. Ea se incére necurmatu a se „scuturá” de intipuirile si adeverurile, ce i-amu impusu spre pastrare seu conservare.

Unii psichologi esplica fenomenulu acest'a dí-cundu, ca fia care iutipuire, imprimandu-se in memoria, produce in sufletulu nostru o urma, carea fiind la inceputu puçinu marcanta, se vindeca usioru, — intipuirea se uita. Cu câtu intipuirea se repetiesce mai de multe ori, cu atâtu urm'a se face mai adunca, intipuirea devine mai durabila. Acestu scopu se ajunge prin studiare continua; căci studiandu, nunumai profitamu nôue intipuirii, ci repetim totu odata si intipuirile de mai inainte; acestea se imprima cu atâtu mai aduncu in memori'a nôstra, ér intipuirile nôue, assimilandu-se cu cele vechi, se consolidéza si ele cu atâtu mai bine. De aici se esplica totu odata, pentru ce ómenii, cari studiéza necurmatu, remanu ageri la minte pana la cele mai adunci betranetie, pre candu din contra cei ce incéta de a mai studiá, devinu stu-pidi, naudi.

2. Invetiatoriulu are de-a face in scóla cu copii, va se dica cu ómeni neinvetiati, facia cu cari elu trece dreptu oraclu de invetiatura si intieleptiune. Câtu de aprópe este pentru elu deci pericolulu de a devénii unu omu iuchipuitu si pédantu, pericolu, de care-lu

póte scapá numai studiulu seriosu si neintreruptu, cu atâtu mai vîrtosu, cu câtu:

3. Cultur'a, carea a primitu-o invetiatoriulu in institutulu pedagogicu, nu este completa, terminata; elu a primitu acésta cultura numai in sperantia si cu invatiunea de a o completá insusi prin studie ulterioare.

4. Invetiatorulu se studieze si cu privire la metodulu invetiamentului. Preparandulu invétia in institutulu pedagogicu unu metodu óre care pentru fia-care obiectu de invetiamentu; acelu metodu elu 'lu cunósee in teoria câtu se póte mai de-ameruntulu, ba se deprinde puçinu si in aplicarea lui. Inse unu metodu, ori câtu de bunu si rationalu se fia, devine me-chanicu, de cumu-va invetiatoriulu nu va cugetá si meditá asupra lui, pururea reformandu-lu si emandan-dulu. Fia-care metodu pórta in aplicatiune unu timbru individualu, — timbrulu personalitatii invetiatoriului, ce-lu pune in praxa. Se adeveresce si aici dís'a stra-buna: „Candu doi facu un'a, nu e totu un'a.“ Pentru că inse metodulu se fie espressiunea personalitatii invetiatoriului, este neaperatu, că invetiatoriulu se aplice metodulu cu consciintia, cu precugetare, ér nu numai mechanice, că o masină mórtă. De aici urmează érasi, că invetiatoriulu se studieze pururea, se-si nobilitaze spiritulu si personalitatea prin studie serióse si con-tinute. — Afara de acésta metodulu cauta a se acomodá strictu dupa personalitatea scolariloru. Spre acestu scopu se cere, că invetiatoriulu se nu inceteze a studiá natur'a scolariloru si efectulu metodului asupra fia-carui elevu in parte, pururea intrebandu-se: „Pentru ce acésta este asia si nu alt-mintrea?“

5. Invetiatoriulu inse se studieze si cu privire la educatiunea din scóla. Educatiunea, sub care intielegemu aici si instructiunea, este o afacere importanta si vasta si depinde dela o multime de impregiurari si condiioni, cari tóte trebuie se fia bine cunoscute invetiatoriului, déca voiesce a le aplicá cu óre care proba-bilitate de reusire. Se cere dela invetiatoriul judecata matura, o petrundere agera si multa esperintia. Spre acestu scopu elu érasi trebuie se studieze; se studieze cu pén'a in mana opuri si scrieri pedagogice, se studieze

aplecările copiilor, dar se studieze și viața poporului, că se cunoște trebuintele și aspirațiunile acestuia și se poate dă educației și instrucțiunii o direcție practică.

6. Dar activitatea invetitorului nu se marginesc numai între cei patru pări ai școlei. Traindu în midilocul și pentru binele poporului, fiind nu numai „inventoriu poporului”, ci în același tempu și „inventoriu poporului”, elu se va nevoi neincetat la lumină pre acestu poporu și a-i arată de o parte virturile, ce rodu la viața sa, de alta parte virtutile, prin cari și poate asigură o existență mai demnă și mai frumoasă. Dar cumu va potă lumină pre altii invetitorulu, carele insusi este lipsit de lumina? Deci și din acestu punctu de vedere invetoriul trebuie se studieze neincetat, și se nu iute, ca cu câtua va folosi mai multu poporului, cu atâtă și poporul i va fi mai recunoscătoriu, lu va iubi și stimă. —

7. În fine invetiorulu trebuie se studieze cu totu de adinsul și pentru aceea, pentru ca, traindu în midilocul poporului „neinvetiatu”, elu este în pericol de a se răstici cu totul. Celebrul Guizot dice în privința acestăi forțe frumosu: „Inventoriul este avisat a viații intr'unu cercu inferioru, și totu ca să caute se-si pastreze unu sufletu sublimu, pentru că se nu se lipsescă de acea demnitate în caracteru și portare, fora de care nu-si va potă căștiga respectul și increderea familiei lor.”

De altmintrea pentru invetiorulu, carele-si iubesc cu credința chiamarea sa, înaintarea în cultura este unu lucru, ce de sene se intieleg.

II.

Încătu pentru modulu cumu se se face acestă, observam din capulu locului, ca aci nu poate fi vorba numai de cultură scientifică. Adeverat, ca face onore statului invetatorescu, candu unii din membrii sei reusiescu să insuși o cultură mai înaltă; se nu uitam înse, ca invetatorilor poporali în genere îl lipsescu condițiunile necesarie, poate și tempulu și poterea pentru studie mai înalte. Si de către totu unul seau altulu ar alunecă pe calea acestăi, rezultatulu nu poate fi, decătu încordare de giaba, instruirea de către chiamarea propria, disgustu pentru nereusirea studierelor intreprinse, și în urma aspirațiuni nerealisabile după pozițiuni mai înalte.

Amu mai disu și cu alta ocazie, ca cultură invetiorului este parte universală, parte specială, adeca pedagogica. În privința celei de antâi invetiorulu trebuie se posiedă atâtă cultură, căta se cere neaperat, spre a predă cu succesu toate obiectele de inventamentu prescrise pentru școlă poporala; er ce privesce cultură pedagogica, invetiorulu trebuie se fia la înaltimea pedagogiei de astăzi și se cunoște totu odata și produsele mai importante de pe terenul pedagogic, didacticu și metodicu.

Midilocele spre a-si procură cultură această suntu următoarele:

1. Viața insasi. Fia-care omu face pe fia-care dî, ba pe fia-care ora esperinție nouă. Spre acestu scopu nu se cere decătu atenție vie și o privire ageră, insocată de nevoie de a se si folosi de cele observate.

2. Conversarea. Esperința propria adeca nu este de ajunsu, ci se mai cere și esperința altora; această se câsciga prin conversare. Si cu cine se conversează invetiorulu? În primă linia cu indivizi de aceeași chiamare, — cu colegi. Colegi voru fi totu de-aună în apropiare; invetiorulu va prinde ocazia spre a-i cerceta, și cerceta să școlă să a-si împartă și imprumutat esperințele facute. Se intieleg de sene, ca aceste vizite se voru face în dile libere, candu se nu patimășea școlă propria. — Invetiorulu înse va conversa și cu preotulu seu, carele că directorul localu este chiamat a sprințini pre invetioriu în totu modulu.

3. Conferințele invetatoresci (a se vedea „Școlă Română” Nr. 26 din anul acestăi!)

4. Lectura. Cultivarea de sine este imposibilă fără lectură. Lectură înse presupune carti bune și alese, prin urmare și midiloce de ajunsu spre a le procură. Eca pentru ce se cere neaperat, că fia-care invetiorulu se aiba o existență asigurată, incătu se nu fia silitu să se întrebă, cu ce se se trăescă de astăzi pe mâne, ci în totu anul să-si poate procură încai o foia pedagogică și — pre langa cartile necesarie la inventamentul din școală — încă unu opu-două din alte ramuri ale științei omenesci. Multu bine potu face în privința acestăi asociațiunile invetatorilor cu scopu de a înființa societăți de lectură, cari potu procură și carti mai scumpe. Repetăm înse și la locul acestăi, că cartile trebuie să nu numai procurate, ci și citite și — studiate.

5. „Nulla dies sine linea”, adeca nici o dî fără a scrie ceva. Ce?

a) Invetiorulu va căsi cu penă în mana, cu scopu de a-si face eserpte interesante din cartile și foile cetite.

b) Se va prepara în scrisu pentru fia-care ora de propunere. Vai de scoară, invetiorulu cărora crede, că poate fi și fără de această preparație! Chiar și invetiorulu celu mai cvalificat și mai expertu încă are lipsă încai a-si schita procesulu lectiunei și esemплеle necesarie.

c) Va porta o carte de notitie asupra esperințelor facute la inventamentu în ori ce privinția.

d) Va elabora temele date de conferința invetatorilor sau de autoritățile scoalelor. Bîte ar fi să scrie din candu în candu și teme cu premiu. Adeverat, ca nu toti invetatorii potu obține premiul eserisul; înse concurenții nepremiați au profitul realu de a fi meditați mai aduncu asupra cestiunii respective, ceea ce promovează forțe multu cultivarea de sene.

6. Esamenele de cualificatiune. Pentru că invetitorii tineri după absolvirea institutului pedagogic se nu cadia în nepasare, s'au introdus esamenele de cualificatiune. Adeverat că ele nu suntu unu midilocu de cualificatiune propria; suntu inse unu indemnus spre acést'a, și nu ar strică, candu ele s'ar repeti și mai tardiv într'o forma sau altă.

7. Cursurile suplementare. La noi cursurile acestea s'au introdus din oficiu. În alte tieri invetitori unui tienutu se grupăza de sene pre langa unu colega mai cualificatu, rogandu-lu a tiené cu ei unu cursu d. e. din fizica, desemnus sau din altu obiectu de invetiamentu, ceea ce firesce merita tota recunoșcintia.

Referat generalu

despre activitatea „Reuniunii invetitorilor romani Selagén” in anul 1876/7, compusu si cettiu in adunarea generala tienuta in 15 Maiu in comun'a Bociș'a-romana de rice-presidintele Gav. Trifu.

(Fine.)

Asia stă reuniunea nostra cu detorasi ei. În daru se aducu din partea reuniunei decisiuni, cari usioréza respunderea taxelor restante, împărțindu-se sumele solvinde în rate mai mici, căci cei-ce nu solvesc multulu, nu voru se solvésca nici puçinulu. Deçi mesure energiose, onorata adunare generala, căci altum cu nu ajungemu la scopu!

La provocarea presidiului, că cercurile se desvólte mai nfare activitate intru incassarea taxelor restante, într'unu cercu se aduse decisiunea puçinu pre-egetata: „că membrii nu voru solví, pana nu voru scí de siguru, potu-se ei óre mentu de solvire în fondulu de pensiune a statului, căci ei nu suntu în stare a solví in dóue fonduri.” Éca éra unu pretestu pentru a nu solví, — cadiu că din ceriu! Éca éra apa pe mó'a acelora, cari nu voiescu se solvésca! Dëca amu cercá de a menuntulu, amu astă, — sum aprópe convinsu despre acést'a, — că multi dintre acei membri, cari au adus decisiunea acést'a, suntu detori cu sume mari de taxe restante, și ca n'au solvitu pana acumu sau nimica sau fórtă puçinu. Intrebu acumu, pentru ce n'au solvitu respectivii, pana-ce n'a esistatua inea fondulu de pensionare alu statului? Multi, ba cei mai multi nu solvesc nici acumu în fondulu de pensiune alu statului. Pentru-ce nu solvesc dara taxele, cu cari suntu detori reuniunei nostre? Apoi se nu perdeniu din vedere nici aceea impregiurare, că atâtu în intielesulu legilor sustatatorie, cătu si in cela alu ordinatiunilor guvernului diecesanu invetiatorii au se infiintize reuniuni invetatoresci. Aceste reuniuni nu se potu sustine fara de óresi-cari spese. Platescă dara respectivii sau nu în fondulu statului, la tota in templarea voru avé se respondu taxe mai mari sau mai mici, după impregiurari, si că membrii unei reuniuni invetatoresci. Afara de acést'a trebuie se cuge tamu si la aceea, că multi dintre noi, atinsi de vitre-

gimea sortii, potu se aiba lipsa de ajutoriu rapede; dela statu respectivulu pote obtiene ajutoriu pe calea protectiunei poternice, dar' numai din gratia; dela reuniune inse, fiindu membru, are dreptu se pretindia ajutoriu si-lu va si obtiene foră amanare.

Totu asia de reu că cu taxele stamu si cu cametele capitalielor elocate; unu singuru detorasiu, Lazaru Flore din Giurtelecu, le solvesce regulatu. Comitetulu centralu alu reuniunei, pertractandu acést'a causa, decise, că respectivilor se li-se dèe tempu de solvire pana in diu'a de S. Mihaiu anulu curentu. Acést'a otarire a comitetului centralu ascépta aprobarea onoratei adunari generali. Façia cu greutatile, cari se ivescu la incassarea cametelor după capitaliele elocate, nu este fara de temeu acea parerea, că ar fi pote mai cu scopu, a depune capitalele reuninie la cutare cassa de pastrare de renume bunu, sau a le preface in papire de valore. Binevoiesca onorata adunare generala a luá acést'a parere in consideratiune si a decide asupra ei!

Acést'a este starea averei materiale a reuniunei noastre. In adeveru — puçinu favoritoria, onorata adunare generala!

Comitetulu centralu alu reuniunei tienù estu-tempu duóe adunari in Sîmlelu Silvaniei. La cea d'antâiu din caus'a vitregimei tempului se presentara atâtu de puçini membri, in cătu nu se potura aduce decisiuni valide; dreptu aceea acést'a adunare se prefacu in conferintia confidentiala, discutandu trebile si interesele reuniunei. Protocoilele adunarilor cercuale, incurse pana atunci la presidiu, fura concretiute presidiului spre pertractare. Adunarea a dòu'a a comitetului centralu se tienù la 10 ale lunei curente. La acést'a adunare a comitetului membrui se presentara in numeru frumosu si se statorì program'a adunarii generale, se facura, pe cătu se potura intre impregiurabile actuale, dispusetiuni relative la provederea membrilor reuniunei la adunarea generala, se scrutà cass'a si se ceru deslucire dela cassariu despre starea capitalelor elocate.

Atât'a despre activitatea comitetului centralu alu reuniunei.

Oficialii reuniunei si-au facutu detorintia; numai in contra cassariului reuniunei 'mi venira óresi-cari bănueli, ca nu desvólta destula energia in favorulu averei reuniunei. In urm'a acést'a cassariulu reuniunei numai decâtă fù provocat din partea presidiului, că se se presenteze inaintea lui cu banii din cassa d'impreuna cu ratiocinie. Cassariulu se presentà fora de amenare, i-se scrutà cass'a si tote se aflara in ordine. Ce se tiene de activitatea lui in favorulu averei reuniunei, după esplicatiunile date de elu si după impregiurabile bine-cunoscute acestui presidiu si onoratei adunari generale, presidiulu nu-i potu face nici o imputare, căci puçinu se potea face in favorulu averei reuniunei si pre-langă cea mai energioasa procedere a cassariului din caus'a nepasarei membrilor.

In fine cu dorere sincera trebuie acestu presidiu se aduca la cunoscintia adunarei generale, ca confrate si colegulu nostru membrulu „Reuniunei invetitorilor Selageni“ Ioanu Gliga, invetitoriu in Valcaul-romanu din cerculu Valcaului, a repausatu. Fia-i tierin'a usiéra! Afle dupa sarcinele cele grele, cari suntu impreunate cu statulu invetatorescu, pace si fericire in aceea lume, unde sarcinele suntu usiore, ér' pacea si fericirea eterne!

Presidiulu a provocatu cerculu, se relatiuneze asupra starei materiali a repausatului, că in casu de lipsa se se pôta face dispositiuni pentru ajutorarea veduvei si a copiilor orfani.

Si acumu 'mi depunu referatulu pe més'a onoratei adunari generale, cerendu dispositiunile sale in causele atinse mai susu, si acceptandu judecat'a sa asupra conducerii afacerilor reuniunei.

Boci'a-romana 15 Maiu 1877.

Scólele romane in lupta pentru esistintia loru.

1. Scóla romana din Rocna-vechia (distr. Nasaudu). (Fine.)

Subscrisulu senatu scolasticu confes., care dupa lege representa scól'a confes. gr.-cat. de aici, si care că atare in tenórea oblegamentului moralu si legalu are chiamarea a aperá din tóte poterile interesele, bunulu si averea acestei scóle, este de firma convingere, cumu-ca acésta scóla a devenit upe calea cea mai legala in posessiunea si proprietatea edificiului din cestiune, cumu-ca prin urmare acestu edificiu este proprietatea privata a scólei conf. gr.-cat. de aici si cumu-ca in ce privesce a se alterá acestu titulu de dreptu si respective a se luá acestei scoli proprietatea sa privata, numai pe calea legei se pôte decide. Asemenea este de firma convingere subscrisulu senatu scolasticu confes., cumu-ca legile in valóre nu facu deosebire intre individi, corpuri morale, fundatiuni si institutiuni publice recunoscute că atari de legale in ceea ce privesce averea, bunulu sau proprietatea loru privata, si astfelii si scól'a confes. gr.-cat. de aci stă sub scutul aceloru legi, dupa cari proprietatea sa privata nu i se pôte detrage pe alta cale, decât upe calea legei, si respective pe calea politico - administrativa numai cu invederat'a violare a acestor legi se pôte despoia de proprietatea s'a privata.

In respunsulu nostru din 20 Oct. 1876, Nr. 31 totu la ordinulu judeului cercualu de aici din 18. Oct. a. c. Nr. 1515, prin care cu provocare la emissulu in ministeriu reg. ung. de cultu si instructiune publica din 10 Oct. a. c. Nr. 21180 s'a demandat upe subscrisulu senatu scolasticu conf. de a goli edificiulu scólei conf. gr.-cat. si in tempu de 14 dile a-lu transpune inspectorelui scolasticu reg. din comitatulu Bistritia-Nasaudu spre scopulu inlocuirei unei scóle poporale de statu, am aretatu impregiurarile desfasurate mai susu, adeca,

cumu-ca edificiulu din cestiune este proprietate privata a scólei confessionale gr.-cat. de aici, declarandu totu o data, cumu-ca acésta scóla de buna vóia nu se pôte lapedá de proprietatea sa privata. Mai incolo a declaratu subscrisulu senatu confessionalu, ca sustiene ofertulu datu prin conclusulu din 13 Augustu a. c., prin care spre scopulu inlocuirei unei scóle poporale de statu infiintiande pentru pruncii de scóla ai minarilor din Rocn'a-vechia, voiesce a lasá diumetate din edificiulu principalu. — Acésta declarare o sustiene si acumu subscrisulu senatu scolasticu confessionalu din acelu motivu, că pe de o parte se se satisfaca si intentiunei pentru infiintarea unei atari scóle, ér' pre de alta parte, se pôta fi inlocuita in odaile din deretu, adoptate acumu spre acestu scopu, si scól'a confessionalu, apoi că ceealalta diumetate din edificiulu principalu se aduca ceva venit upe fondulu scol. conf. gr.-cat. spre scopulu rebonificarei speselor avute cu adaptarea. — Subscrisulu senatu confessionalu scolasticu gr.-cat. crede, ca Escelentia Vóstra nu aveti cunoscintia deplina despre starea lucrului, căci astfelii nu potemu presupune a fi cu modu de a se ordiná, cu calcarea legilor positive, luarea unei proprietati, precum este scól'a nóstra conf. gr.-cat., numai pre calea politico-administrativa. Ba inca, ce ne dore mai multu, judele procesualu de aici, care a tienutu unele odaie din edificiulu principalu in chiria pre tempu determinat, a si transpusu nu numai acele odaie din edificiulu principalu, ci si celealte tóte, adeca edificiulu intregu, inspectorelui de scóla reg., — ér' pre scolarii gr.-cat. de odata si pre invetitorii i-a scosu cu forti'a din localulu scolasticu si de atunci incóce scól'a confessionalala gr.-cat. a incetatu cu totulu.

„Escelentia Vóstra! dupa convingerea subscrisului senatu scolasticu, unu atare actu nu pôte fi decât unu abusu de poterea oficiului, o violentia publica in dreptulu de proprietate privata, si pentru acésta nici pre de departe nu potemu crede a se fi intemplatu cu consimtiementulu Escelentiei Vóstre. Este incredintiatu subscrisulu senatu scolasticu, cumu-ca suntu factori, cari din diverse interese lucra la ruinarea poporului romanu fostu granitiariu din acésta comuna, si acestor factori avemu a atribui si tendintia de a se despoia scól'a conf. gr.-cat. de aici de proprietatea sa privata pre o cale, ce e diametralu opusa cu legile positive garantate prin constitutiunea regatului Ungariei pentru toti civili, corporatiunile morale, fundatiuni si institutiuni publice, fora deosebire de nationalitate, confessiune, rangu sau dignitate, si pentru acésta subscrisulu senatu scol. confessionalu, cu provocare la scutul acestor legi, indrasnesce a apelá la cunoscutulu simtiu de dreptate alu Escelentiei Vóstre si deodata a se róga cu supuner, că Escelentia Vóstra luandu in consideratiune pre deoparte dreptulu de proprietate privata a scólei confessionale gr.-cat. de aici la edificiulu din cestiune, ér' pre de alta-partea aceea impregiurare, ca in casu, candu o ar' sustiené dispositiunea fortiata a judeului

procesuale, scól'a confes. gr.-cat. de aici, la care concurgu preste 182 scolari curenti, ar' trebuì se inceteze cu totalu din lips'a altui localu corespundietorii, pre-candu pruncii de scóla ai minariloru de aici, pentru cari este a se infinitá scól'a popularia de statu, suntu abia a patra-partea façia cu pruncii de scóla gr.-cat., unu evenimentu ce in intregu raionulu fostului regimenteru granitiariu romanu in Transilvani'a, ba potemu dice in intregu regatulu Ungariei nu se intemplă, si care evenimentu ar' produce o indignare generala si ar' dà ansa si la interpretari si deduceri in nefavorulu inaltului regimu, se binevoiesca a contramandá dispositiunea emanata sub datulu din 10 Octombrie a. c. Nr. 21180 si sub datulu din 7 Novembrie a. c. Nr. 26215 si a sustiené scól'a nóstra confessionala gr.-cat. in dreptulu ei de proprietate privata la edificiulu din cestiune, la care ne mai luamu libertate a mai adauge, cumu-ca pentru scól'a popularia de statu se pôte cladi unu edificiu corespundietorii, pentru care pamentulu de lipsa comun'a politica 'lu pôte dà chiaru in piatia, seau la casu de lipsa subscrisulu senatu scolasticu confessionalu gr.-cat. se dechiera a-lu oferí din gradin'a edificiului susu numitu in frontu cu strad'a principala de catra piatia.

Din siedintia senatului scolasticu confessionalu gr.-cat., tienuta in comun'a opidana Rocn'a-vechia in 15 Nov. 1876.

Presidintele:

Clementu Lupsiai m. p., parochu gr.-cat.

Notariulu siedintiei:

Silvestru Muresianu m. p.

Acestu recursu s'a respinsu prin resolutiunea inaltului ministeriu de culte si instructiune publica de dto Budapest'a 4 Martiu 1877, Nr. 3268.

Materi'a invetiamantului intuitivu.

La Gratiu a avutu locu o conferintia a invetiatorilor elementari, in care s'a pertractatu si unu referatu relativu la materi'a invetiamantului intuitivu. Invetiatoriulu Gaar a motivat urmatorulu planu:

I. S e ó l'a.

a) Recuisite de scóla: tabla, creta, burete, tablitia, stilu, hârthia, cerusa, condeiu, péna de arama, péna de gâsca, scatula de pene, negréla, calamariu, lineal, abedariu, traista.

b) Chil'a scólei:

1. Orientarea in aceea si, concepte: indrépt'a, instâng'a, inainte, indereptu, susu, diosu.
2. Partile ei: parieti, padimentu, plafondu, usia, ferestra, cuptoriu, bance.

c) Edificiulu scólei:

1. Partea esterna: fundamentu, zidu, pôrta, fe-restri, coperisiu, hornu, parafulgeru, scocuri la stresina.
2. Partea interna: tinda, ambitu, odaia, camera, bucataria, trepte, podu, celariu.

II. Cas'a de locuitu.

a) Partile esterne si interne: Constructi'a casei.

b) Mobile de casa: mésa, scaunu, lavitia, mi-ratore (oglinda), patu, perdé, icóne, orologiu, sofa (canapea). Comparatiuni.

c) Utensile de mésa si bucataria: façia de mésa, lingura, cutitú, furcutia, blidu, taiariu, pocalu, carafa, óla, ulcioru, radietore, sucitoriu.

d) Edificia laterali si de economia (pe scurtu).

e) Famili'a: tata, mama, parinti, frate, sora, fratini, buni (mosi), nepotu, unchiu, metusia, nepótia.

III. O m u l u.

a) Corpulu omeneseu: capu, trunchiu, mem-bre; sufletu si corpu; concepte: sanetosu, morbosu, viu, mortu, somnulu. Organele sensurilor si a vorbirei: ochi, urechi, nasu, gura, piele, peru.

b) Omulu dupa etate si sexu: copilu, baiatu, copila, june, fetiéra, barbatu, femeia, betranu.

c) Ocupatiunea omulu i: maiestru, medicu, apotecariu, neguтиatoriu, invetiatoriu, preantu, soldatu, judecatoriu, dileriu, tierénu, servitoriu.

d) Nutrementulu omului:

1. Mancari: pane, supa, carne, rasolu, brânza, untu;

póme: mere, ciresie, nuci, prune, struguri.

2. Beuturi: apa, cafa, tea, lapte, bere, vinu.

e) Vestminte:

1. Pentru baiati si barbati: caputu, pantaloni, pietpariu (vesta), caciula, peleria, cravata, camesia, ciorapi, ciobote.

1. Pentru copile si femei: rochia, siurtia, sialu, naframa, peleria, camesia, ciorapi, calciuni.

f) Deprinderea organelor vederei si audiului:

1. Deprinderea ochiului pentru cunoscere colórei: albu, negru, verde, rosiu, vînetu, galbinu, brunetu, suru, colori inchise si deschise, concepte: d'o colóre, pestritiu, fora colóre.

2. Deprinderea urechiei spre a distinge diferite sunete si tonuri (sunetele deosebite se esplica dupa impregiurari): susu, diosu, forte, móle, lungu, scurtu.

IV. Animale de casa.

a) Cu patru petiòre: cane, pisica, calu, asinu, vaca, capra, óe, porcu.

b) Paseri: gaina, porumbu, ratia, gânsca. Comparatiuni.

V. Animale in padure si in campu.

a) Cu patru petiòre: siórece, veveritia, ariciu, cerbu, caprióra, vulpe, lupu.

b) Paseri: vrabia, cintitia, ronduné, cucu, corbu, poternice, uliu.

VI. Animale inferiore.

Brósea, siopèrla, sierpe, pesci (rapu, sthiuca, aringu), albina, fluture, scarabusiu, musca, paianjinu, racu.

VII. Comun'a.

a) Cetatea: conversare asupra numelui cetății, asupra locuinției scolarilor (strad'a, piati'a), asupra unor biserici și edificie cunoscute; riu, cale ferata, locuitorii cetății.

b) Satulu: insusiri caracteristice și locuitorii.

c) Meseriasi: morariu, paneriu, macelariu, pieleariu, papucariu, croitoriu, coloritoriu, peleriaru, zidariu, mesariu, lacatariu, ferestrariu, butnariu, rotariu, sielariu, fauru, orologeriu, strugariu etc.

d) Unelte: cutită, fărfeci, acu, degetariu, secure, ciocanu, sfredelu, cleste, firezu, gilău, lopăta etc. Comparatiuni.

VIII. Gradiña.

a) Gradina in generalu: gradin'a de pomi, de legumi, de flori, stratu, gardu, gradinariu (lucrările lui și unelele de care are lipsa in gradina, precum: hîrletiu, grebla, sapa, cosoru, scara).

b) Pomi: peri, meri, ciresi, nuci, pruni.

c) Tufe: agresi, cocaza, smeura.

d) Flori de gradina: tulipanu, crinu, rosa.

e) Legumi: linte, bobu, curechiu, salata, radichia, crastaveti.

IX. Câmpulu, livéd'a, padurea.

In generalu; semenaturi de campu: secara, grâu, orzu, ovăsu, cartofi, morcovi, trifoiu, inu, érba, flori, arbori (cu frundie late, și cu frundie că acul), tufe, fragi, bureti, soiuri de pamentu și pietri; unele economice (plugu, grapa, secere, cosa, caru.)

X. Tempulu, diu'a si anulu.

Conversare asupra diferitelor fenomene naturale, occupatiunea ómenilor preste și preste anu.

Nota. Completarea acestei materie, precum și alegerea de istorioare, poesie, proverbe și găcături potrivite se lasă în vóia invetiatorului.

Corespondintia.

Spre chiarificare.

Onorate d-le redactoru! In interesulu adeverului me rogu a-mi acordă puçinu spatiu in coloanele acestui pretiuit organu scolasticu, pentru de a convinge pre lectori, cumu-ca celea ce s'au publicatu in Nr. 24 din „Scól'a Romana“ sub numirea de „Sciri scolare“ de catra confratele Teodoru Popu, nu suntu deplinu esacte.

Confratele corespondinte in acelui articulu incunoșciintéza pre on. publicu despre o convorbire, ce d-lui a avutu a treia dî de Rosalii a. c. cu Ilustritatea Sa d-lu inspectoru reg. comitatensu de scôle, Szeremley, cu ocaziunea visitarei scóleloru nóstre centrale capitale din Branu, despre mai multe afaceri scolare, — unde in articululu seu amintesce, ca „ceeaalalta clasa (a III) și acumu eră incuiata, și asia nu o putu vedea.“ Suntu pe deplinu convinsu și informatu, ca invetiatorulu clasei a III, neavendu-si cuartirulu seu că d-lu Popu in edificiulu scolei, a rogatu mai de multe ori pre coleg'a seu, se primésca cheia clasei a treia la sene, inca

din anii trecuti; inse d-lu Popu, pote pentru că se nu aiba incomoditati cu elevii respectivului invetiatoriu, n'a voitu s'o primésca, si asia coleg'a seu a fostu necesitatu a o incredintă in toti anii — de candu servesc la acésta scóla, — unoru scolari de ai sei, alesi că famuli, si acésta visita s'a intemplatu, dupa cumu s'a amintită, tocmai in o di de serbatore, pe candu scolarii au avutu ferie, si acést'a fù caus'a, de clas'a a III a fostu incuiata.

Mai departe d-lu corespondinte n'a chiarificatu pe deplinu observarile, ce le-a facutu publice la esamenele de véra din subcomunele branene, tienute in 17 si 18 Maiu a. c., aratandu defectele propunerei din diferitele obiecte. Subscrisulu intréba pre calea publicitatii pre fratele T. Popu, ca fost'a elu la esamenulu scolarilor mei din Simonu in 18 Maiu, ca se-si facă observarile sale? Dëca n'a fostu: pentru ce n'a eschisul acésta comuna, facundu-si observarile numai la esamenele din comunele acelea, la care a participatu; căci prin acést'a observare generala a va tematu pe nedreptu, atâtă pre locuitorii comunei Simonu și pre autoritațile scolastice, că pre unii, cari nu sciu a-si alege invetiatoriu cualificatu; cătu si pre mine, că invetiatoriu, care nu mi-asi cunósee chiamarea mea. Deçi rogu pre fratele Popu, că se-si facă o detoria, aratandu publicului: de merita și scól'a din acésta comuna și fostulu ei invetiatoriu acestu blamu generalu? căci nefacundu acést'a, voiu fi silitu a rogá pre rev. d-nu protopopu Iosifu Baracu și pre prea onor. d-nu profesorul Dr. Nicolau Popu din Brasovu, cari au presidat la esamenulu elevilor mei, si pre intregu publicul auditoru, că se declare publice si in specialu despre esamenulu din Simonu. Eu că invetiatoriu nu credu, ca metodulu meu de propunere se fia asia de gresită, ca se fi potutu comite acele defecte grosolane enumerate de coleg'a Popu in mentionatulu numeru alu acestui diuariu sub punctele 1—8.

Ve rogu, d-le redactoru, se fiu escusatu, ca n'am intempinatu pana acumu corespondint'a d-lui Popu, de-órace candu a aparutu acelu articolu, am fostu conchiamatu la exercitiulu militaru.

Simonu, in 19. Iuliu 1877.

Hariu Reitu,
inventiatoriu.

Varietati.

(*Carti oprite.*) Ministrulu ungurescu de culte si instructiune publica a aflatu de bine a oprí intrebuintarea in scôle a urmatórelor carti si charte: 1. „Istori'a Ungariei“, manualu romanu de Meletiu Draghiciu (Temeisiór'a 1874); 2. „A dòu'a carte de lectura si gramică pentru scólele evangelice“ scrisa in limb'a cehica (Prag'a 1867); 3. „A trei'a carte de lectura si gramică pentru scólele evangelice“ cu o charta a Austriei (Vien'a 1873); 4. „Istori'a regatului ungaru pentru scólele nationale slovace“ (Chemnitz 1871); 5. „Geografi'a tieriloru de sub corón'a Ungariei“ ma-

nualu romanu de geografia de Demetriu Varna (Sâbiu 1875); 6. „Chart'a Europei de B. Kozenn“ (Vien'a si Brünn la C. Höltzel); in fine 7. „Carte de lectura pentru scólele romane“ de Visarionu Romanu (Sâbiu 1873).

(Multiamita publica). Subscrisulu comitetu administrativu alu „Fundatiunei scólei confessiionali gr.c. din Sieic'a mica“ si tiene de sacra detorintia a aduce in numele seu si alu poporului caldurós'a sa multiamita pentru marinimósele oferte, incurve la „Fundatiunea“ scólei nóstre, si anume:

1. Dela onorab. redactiune a „Predicatoriului Romanu“ si „Cartile Sateanului Romanu“ din Gherla pentru sum'a de	12 fl. —
2. M. on. d. Ioanu Munteanu, parochu g.-c. din Agârbiciu, care in calitate de comisariu protopopescu cu ocaziunea tienerei esamenului de véra cu pruncii de scóla donà	1 fl. —
3. D. Johann Draser, cassariulu cassei alodiale din locu si membrulu comitetului politicu comunalu	1 fl. 50
	la olalta
	14 fl. 50

Primésca deci onorab. redactiune a „Predicatoriului“ si „Cartile Satean. Rom.“ din preuna cu susu numitii d-ni, adunc'a nóstra multiamita pentru marinimósele oferte!

Dée ceriulu, că acestu exemplu nobilu si demnu de imitat se strabata la animele tuturor iubitorilor de cultura si inaintare spre a-si sacrificá obolulu loru pentru sublimulu scopu culturalu.

Sieic'a-mica, 19 Augustu 1877.

Comitetulu administrativu:

Florianu Muntenescu, **Sivu Comanu**, cassaru.
par. g.-c. si pres. comit. adm. Ioanu Campeanu, control.
Chirionu Pop'a, m. de incr.

Locu deschisu *) Onorate d-le redactoru!

Cu referire la corespondint'a publicata in „Scóla Romana“ Nr. 29 a. c. sub „Locu deschisu“ in unu stilu atât de murdaru si in unu tonu asia de rabiatu de faimosulu si furiosulu invetiatoriu si „directore“ (?) d. Teodoru Popu, că se aretu pe securtu on. publicu, ca aceea corespondintia este cu totulu nebasata, intențiosa si reutaciósa si ca este numai efluxulu ideilor fixe si scalciiate a multu inchipuitului corespondinte, am onóre a ve rogá cu totu respectulu, d-le redactoru, se binevoiti a dă locu in colónele foiei, ce redigeati, urmatörile deslusfrí:

Curiosulu Teodoru Popu, d-lu invetiatoriu si „directoru“ (elu singuru dice si se inchipuesce ca este directore) a aretatu caus'a atinsa in corespondint'a sa la judecatoriu reg. competenta inca prin Decembre 1876, inse fù respinsu — dupa cumu insusi recunóisce — „din lips'a obiectivitatii“, a recurat la Tabla reg. din Tîrgu-Muresiului, inse si aci fù respinsu totu din acel motivu, a cerutu intrenirea ven. consistoriu

gr.-or. in Sâbiu, s'a respinsu pentru incompetentia, a aretatu apoi totu acésta causa la incl. oficiolatu cottense, la pretur'a competenta, pana in fine si la comitetulu comunalu, inse in töte locurile fù respinsu, me rogu „din lips'a obiectivitatii“, ceea ce corespondintele seau din necapacitate seau din preocupare si parere-i smintita nu o a intielesu si n'a voit u a o intielege, cu töte ca a fostu blamatu de atâtea ori. Dêea neodichnitulu T. P. ar fi avutu cătu de puiginu dreptu in aretarea sa, securu ca n'ar fi remas in töte locurile atâtu de blamatu, incau prin procederea sa a devenitu ridiculu inaintea tuturor celor ce cunoseu lucrul mai deaprope si nepreocupati.

Vediendu, ca pana unde a ajunsu Teodoru Popu, carele este atât de nepriceputu si inchipuitu, incau afirma, ca elu că persóna privata este scóla, este inventiamentu (pôte imitéza pe Napoleonu celu mare, carele inca se exprimá despre sine: „Eu sum statul“) *) vediendu dicu, ca pana unde a ajunsu si ca in orbia si patim'a sa nu mai voesce a incetá, l'am aretatu la judecatoriu reg. competenta pentru torturare prin aretari nebasate si repetite in un'a si aceea-si causa, unde la pertractarea din 4 Augustu a. c. st. n. s'a si espri-matua asupra dragalasiului, pacinicolui, rabdatoriului si bunului inventiotoriu T. Popu o mulcta banala numai de 40 fl., inse din causa, ca T. Popu a fostu reprezentatu prin unu plenipotente, carele convingându-se ca cumu stă lucrul si ca nu mai pôte ajută nemica, a cerutu se concedu se vie incusatulu Popu se-si desfaca insusi caus'a, la care invoindu-me in sperantia, ca Popu 'si va cunóisce smint'a si asia se va aplana lucrul in calea pacei, pronunciarea definitiva a pedepsei aretate, s'a amenatua pana la rentórcerea incusatului din provincia, caci acumu este departatul dela resiedintia, că si odinióra classiculu Horatiu (literatii se imitéza buurosu).

Asia stă lucrul, onor. publicu, si fora a me lasá in minutati, caci nu aflu cu cale si nu tienu de demnu a-mi perde tempulu cu secaturi, dupa cumu i-ar placé corespondintelui, carele pôte totu asteptá acésta, pana va aflu unu individu de calibrulu seu, — fora a me lasá in minutati, credu ca din cele aretate pana aici ori si cine va sci acumu pretiu si judecă pre rebdatoriulu inventiotoriu Popu.

De altfeliu nici nu se pôte asteptá o alta portare mai fina, unu temperamentu mai domolu si o procedere mai intelépta dela inventiatalu inventiotoriu Teod. Popu, carele acumu se vede a fi lasatu terenulu pedagogicu si se occupa seriosu cu studiarearea paragrafioru, ba dicu ca-i si stie; inse totusi se vede, ca §. 493 l. pn. si legea de presa nu o a cetitu inca, o a trecutu cu vedere; acestea se le studiez bine, ca va ave lipsa de ele cătu de curundu, — nu se pôte asteptá dicu mai multu dela corespondintele, caci pôte in urm'a naturalului seu prea incrediutu si inchipuitu inca de mai multi ani fiindu atacatu de morbu, a devenit u tare debilu si scheletosu si scimu cu totii: „Mens sana in corpore sano.“

D-lu invetiatoriu in locu se resfoiesca cu atât'a zelu si diligentia cartile legilor, in cari 'lu asecuru, ca nu esista inca acel §, dupa care ar fi potutu seau ar poté se i-se satisfaca cererei si ideei lui tare scânciata, ar fi mai bine se cugete la unu metodu pedagogicu mai bunu, la o tractare mai potrivita si mai umana a elevilor, caci acésta nu i-ar fi de prisosu, ba toma i lipsesce si-i este necesaru pôte mai multa

*) Pentru cele publicate sub rubric'a acésta, redactiunea nu ié asupra-si nici o respondere.

că ori si carui invetiatoriu, si se nu procéda cu scolarii, că si in urmatoriulu casu:

Unu scolariu pe la finea lui Iuniu a. c. jocându-se cu o pasere, s'a intemplatu de i-a morit; in a două df invetiatoriulu Popu a auditu acést'a, ie pe scolariu de scurtu, 'lu face se aduca in scola paserea mórtă, pe carea de siguru se va fi arestatu procesulu de putrediu, 'lu osandesc se stea in genunchi cu paserea mórtă in — gura, mai ântâiu in scola, apoi 'lu scóte si afara si-lu preambila cu paserea mórtă in gura si prin curtea scólei spre risul celor lalți scolari si a mai multoru locuitori, cari se aflau de fația. Frumosu metodu are d-lu invetiatoriu, de candu se occupa cu procesele si denunciarile, uitandu-si de carier'a si poziunea sa.

„Auditi adi in secululu luminilor si alu progresului, ca ce feliu de lumina se latiesce“ dupa Popu Teodoru.

Incâtu atinge badaranele intrebari ale „directo-relii T. Popu“, ce le despreziescă că pe unele nedemne pentru unu invetiatoriu, cu atât'a mai puçinu pentru unu domnu disu „directore“, dechiaru ca i voi respunde inaintea forului judicialu competentu, unde va ave se-si dée séma pentru acestea murdarii si denunciar, ce sî-lea permisu fora nici o resvera si inea in cale jurnalistica.

Me intorecu acumu catra d-ta, d-le Popu, si-ti spunu simplu, ca nu te tienu de demnu a schimbă cu d-ta vorbe multe in publicu, caci sciu ca n'am cu cine; te asigtru inse, ca prin corespondint'a d-tale nu ti-ai pusu pe ranele causate unu balsamu si o medicina nici pe de parte deplinu vindecatore, dupa cumu ai presupusu destulu de usioru, ci din contra insuti ti-ai datu o lovitura destulu de poternica si sguduitore, că se te faca a tremurá si suferí reu de efectulu ei.

Cu acestea incheiu si dechiaru, ca in asta causa nu me voiu mai demite la nici unu respuști; caci déca T. Popu nu se genéza nici de publicu si are si tempu a se ocupá cu atari murdarii si nerodii, eu apoi me genezu si am alte afaceri cu multu mai seriose si barbatesci, cari nu'mi concedu a schimbă multe vorbe zadarnice cu densulu, caci dupa câtu lu cunoscu, n'ai cu cine vorbi, nu voesce se intieléga ce dicu si altii si din ideile sale fixe, desî scâlciate, nu-lu pote scóte nimeni, 'mi voiu trage socot'a cu dênsulu in cale competenta, asia incâtu câtu va trai se nu mai indrasnésca a se atinge de nimeni.

Infine 'mi esprimu dorint'a, domnule redactu, ca pe venitoriu nu veti mai concede, că „Scóla Romana“ carea credu ca are o misiune scientifica démna de numele seu, nu veti mai concede, dicu, se se mai infectio-neze cu atari cangrene, că cumu este si corespondint'a pretinsului d. „directore“ Popu, cari dau exemplu uritu si potu aruncá sementie rele in publiculu romanu.*)

Cu acestea remanu cu dosebitu respectu

Branu in 9 Augustu 1877.

Ioanu Turcu.

*) D-lu Turcu nu ne lasa incai pre noi in pace, ci ne silesce a vorbi. Fia! Primindu corespondint'a d-lui Teodoru Popu si cétindu-o de repetite ori, mi-amu disu in fine: „Popu este unul din invetatorii nostri mai buni, zelos si activu preste mesura, conduce scóla din Branu de unu deceniu apôte, in tempulu acest'a a locuitu in edificiulu scólei impreuna cu mai multi pretori de-arondulu — in pace, celu puçinu nu s'a auditu se fi avut cu ei unu cuvent leganatu. Acumu vine d-lu Turcu si — nomen omen — e gata cu pacea. Se pote, că portarea d-lui Turcu fația de d-lu Popu se nu lovëscă in paragrafii legii, in totu casulu inse ea lovesce in autoritatea invetiatoriului, — si acésta nu se cade.“ Din acestu motivu amu publicatu co-

Concursu.

[10] 1—3

In urm'a decisiuniei vener. consistorii din Caransebesiu ddtu 28 Iuliu a. c. st v. se scrie concursu pentru unu invetiatoriu ordinariu si unu adjunctu la scóla superioara tractuala de caracteru confessionalu din Bosoviciu, — invetiatoriulu ordinariu cu salariu anualu de 600 fl. si 100 fl. pentru cuartiru, celu adjunctu cu unu salariu anualu de 500 fl. si 50 fl. pentru cuartiru.

Doritorii de a competă la postulu ordinariu au a documentă:

1. Ca suntu Romani gr.-reser.

2. Ca au absolvatu gimnasiulu seau scóla reala superiora cu succesu bunu.

3. Ca au ascultatu cursulu pedagogicu si au depusu esamenulu de calificatiune cu succesu bunu din sciintiele naturali, matematice si desemnu, cari studii va ave ale propune.

4. Ca au avutu o purtare morală buna.

Doritorii de a competă la postulu de adjunctu au a documentă:

1. Ca suntu Romani gr.-reser.

2. Ca au absolvatu celu puçinu gimnasiulu infer. cu succesu bunu.

3. Ca au ascultatu cursulu pedagogicu si au depusu cu succesu bunu esamenulu de calificatiune seau in lips'a acestuia se documenteze o praxă mai indelungata pre terenulu scólaru, obligandu-se a depune acestu esamenu in terminu de unu anu.

Dela competenti se recere pre langa limb'a romana si cunoscint'a perfecta a limbei magiare si germane

Petitionile astfelui instruite suntu a se adresă catra presiedintele comitetului scólaru gr.-or domnului **Petru Pislea** in Bosoviciu, ctulu Severinului, pana in **25 Augustu a. c. st. v.**

Bosoviciu 2 Augustu st. v. 1877.

Petru Pislea,
presedinte

Nicolau Brinzeiu,
notariu.

respondint'a d-lui Popu. Respuștul d-lui Turcu adeveresc presupunerile noastre. Nu este epitetu, pre care d-lu T. se nulu arunci in capulu d-lui P: faimosu, furiosu, scalciat, inchipuit, curiosu, neodichnitu, dragalasius, invetiatu, badaranu etc.; i imputa, ca se numescă „directoru“ si ca a mersu pe ferie acasa; i imputa chiar, ca este „debilu si scheletosu“, pre candu se scie, ca nici comediele nu se atingu de defecte naturale. Dupa d-lu T. d-lu P. este absolutu incapace de invetiatoriu, pre candu suprem'a autoritate scolastica l'a denumit u si pentru anul acest'a de condecorari alu unui cursu suplementariu. — Că cererile d-lui P. au fostu respinse „din lipsa de obiectivitate“, dovedesc numai atată, ca d-lu T. că iuristu a scintu a se mantiné intre marginile „legalitatii“; inse legalitatea si dreptatea suntu doue. Noi inse vomu aperă totu de-auna drepturile si autoritatea invetatorilor, si ori candu unu invetiatoriu ar fi necesitat a se plange in contra asupririloru, sicaneloru si nedreptatiriloru, ce i-se facu, „Scóla Romana“ i-va fi totu de-auna deschisa. Ar fi tristu, candu unu invetiatoriu nu ar poté „nici chiar a se plange.“ Intielegemu, că unu tieranu neprecepantu, o servitóre prósta se nu stimeze, se insulte chiar pre unu invetiatoriu, caci „atâta li e mintea“; dar unu diregatoriu intelligentu, — amu fi credintu, ca nu este capace de asia ceva.

R.